

Hensyn til, at det er et frugtbart Landskab, og at det har været saa afsondret, fordi det manglede Banen, hvilket har lagt ganske overordentlig store Hindringer i Vejen for et heldbringende Fremme af Forholdene der. Det skete imidlertid ikke, man begyndte ved Næstved. Den Tilsidesættelse, som Hornsherred i saa lang Tid har været Genstand for, forekommer mig at maatte være en Grund mere for, at Banen ikke forsinkes eller trækkes i Langdrag, men at man nu endelig gaar saa hurtigt frem, som Omstændighederne paa nogen Maade tillader. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister om, hvor meget han tror, der vil kunne udrettes i det kommende Aar for et Beløb af 800 000 Kr. Jeg gentager, at dette Beløb efter min Mening er alt for ringe.

Jønson: Jeg vil først rette en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, for øvrigt en Henstilling, som jeg nu fremkommer med fra denne Talerstol for tredje Gang, de to Gange til den forrige Minister, men der blev intet Hensyn taget dertil. Det drejer sig om Forholdene paa Valby Station. Den Gang Staten byggede denne Station, kunde man selvfølgelig ikke tænke sig den Udvikling, som Valby senere har gennemgaaet, og det har da ogsaa vist sig i de senere Aar, at Forholdene efterhaanden har udviklet sig saaledes, at der maa ske en Forandring. Det drejer sig om saadant noget som en Vognladning, der fra Udland og Indland ankommer til Valby hver eneste Dag af Pakker, Ilgods, Fragtgods o. s. v. Alle disse Varer, der er adresseret til Befolkningen i Valby, bliver bragt ned paa Københavns Godsbanegaard. Men saa er der det mærkelige Forhold, at de Beboere, der er saa heldige at bo paa den ene Side af Jernbanen, nemlig i det saakaldte gamle Valby, faar Varerne bragt fra Stationen, medens de, der bor paa den anden Side, selv maa hente dem; de faar kun et Brevkort, hvorpaa der staar, at Varerne ligger til Afhentning, og sker det ikke inden tre Dages Forløb, kommer man oven i Købet til at betale en ekstra Skat for overhovedet at have denne Vare liggende.

Nu er det ganske givet, at naar Forholdene har udviklet sig saaledes, at det er saa meget Gods, det drejer sig om, saa tillader Pladsforholdene ikke, at man kan modtage det. Kan man ikke foretage en lille Tilbygning, vil jeg i alt Fald henstille, at man hurtigst muligt faar den Ordning, at det, der er gældende for den ene Del af Valby, ogsaa kommer til at gælde for den anden Del. Jeg haaber, den højtærede

Minister for offentlige Arbejder vil være i Stand til hurtigt at gennemføre det; det kan ikke være forbundet med nogen væsentlig Udgift.

Til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der omtalte Forholdene i Sønderjylland og udtalte, at man dernede havde Vanskelighed ved at faa Arbejdskraft, vil jeg gerne sige, at det skyldes i allerhøjeste Grad de paagældende Arbejdsgivere. Der er det Forhold i Sønderjylland, at man fremdeles vil bære sig ad som i Tyskland, hvor man i stor Udstrækning lønner efter Timelønssystemet, medens vi her i Landet for længe siden i de allerfleste Fag og Industrier har gennemført den Ordning, at Arbejdet udføres efter Akkordpriser, som er fastsat i Organisationerne. Hvis man i Sønderjylland var i Stand til for det samme Arbejde at tjene den samme Løn som i den øvrige Del af Landet, saa vilde der ikke være nogen Mangel paa Arbejdskraft dernede. Jeg tror, noget lignende gør sig gældende med Hensyn til det andet Forhold, det ærede Medlem omtalte, nemlig at der heller ikke er nogle Landarbejdere, der vil have den Jord, der udstykkes. Jeg kunde ønske at henstille til det ærede Medlem at gøre noget for at faa Prisen paa denne Jord saa rimelig, at den blev mere i Overensstemmelse med Priserne i de øvrige Dele af Landet.

Det har for mig været ret interessant at høre Udtalelserne ved denne Finanslovdebat, baade fra de Konservative og fra Venstre — ikke mindst det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa et ret interessant Emne. Han indsaa, at Udviklingen gik stærkt i Retning af et mere intimt Samarbejde mellem Venstre og Konservative, og han var kommet til det Resultat, at det, der skete ved Valget den 11. April og senere ved Landstingsvalget, var i Grunden ingen Overraskelse, det var ikke nogen Strømkæntring i selve Befolkningen, det var en Sag, som nok senere skulde kunne ordnes. Jeg maa ærligt tilstaa, at jeg blev meget forbavset over at høre disse Udtalelser. For Socialdemokratiets Vedkommende forekommer det mig, at det, der er sket, er noget saa storslaet, at vi neppe for nogle Aar siden kunde have haabet det. Dette Parti, der ikke alene har et bestemt Program, men ogsaa et bestemt Maal, som er at ændre det nuværende Samfundssystem, har efter Udløbet af en enkelt Valgperiode paa 4 Aar opnaaet at mønstre 80 000 flere Stemmer. Det forekommer mig, at naar et Parti som Socialdemokratiet i Øjeblikket kan regne med ca.